

ща, които не подлежатъ на никое апеллативно сѣдилище, и

III.) Първосѣдно възложенытъ на него за пръвъ пѣть дѣла, поради тѣхната важность.

Чл. 20.) Като са унищожени рѣшеніето на нѣкое апеллативно сѣдилище, Кассаціонното сѣдилище може ако одобрява да дигне сѣдбата отъ туй апеллативно сѣдилище и да ѝ възложи на редовното сѣдилище при Върховния Свѣтъ на Правосѣдіето.

Чл. 21.) Само осѣденытъ първосѣдно може да поиска присѣжданъето на работата по апеллація.

Чл. 22.) Като са сѣди апеллативно нѣкое наказателно дѣло по прозбата на осѣдения, ако са предложи и докаже че нѣкои членове или цѣлото сѣдилище, което първосѣдно е сѣдило съ отговорны, туй редовно сѣдилище залавя сѣдбата противъ тѣхъ.

ЧАСТЬ ТРЕТЯ.

За начина на сѣдопроизводството въ Върховния Свѣтъ на Правосѣдіето.

Чл. 23.) Сѣка прозба до Върховния Свѣтъ на Правосѣдіето трѣба да съдържа: Деня, мѣсеца и годината, името, прѣкора, званіето, мѣстопребываніето на тѣжителя и на тѣжимыя и тѣхната народность, ако не съ подданици на Высокославното Правителство, исканіята и съкратено причинытъ, върху които са тѣ основавать, нарушенытъ законодателны постановленія чрѣзъ рѣшеніето, на което са проси унищоженіето и подписа или печата на просителя (*).

(*) Двадесетъ и третий членъ на Устава на Върховния Свѣтъ на Правосѣдіето опредѣля че сѣка прозба, която са отирава до него трѣба да съдържа деня, мѣсеца и годината, името, прѣкора и званіето, мѣстопребываніето на противнытъ страни и тѣхната народность, ако не съ подданици на Высокославното Правителство, исканіята, и краткото изложение на причинытъ, върху които са тѣ основавать; ако ли са проси чрѣзъ тѣхъ унищоженіе на нѣкое рѣшеніе, да опредѣля противузаконнытъ му нѣста, и да се подписва или подпечатва отъ просителя; а 33-ий членъ, че